

מענין תי

רעיונות ושיחות זיגדיים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות

של

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מליובאוויטש

ייל"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית חילי מושקא

ע"ה ז"ל

מונש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר הבר"כ ב"י

שנת ה'תשס"ט לשיאור כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

הנשיא – שפוסק הלכות – לדיעות נפרד רגשית מזו העם, פרי שינוכל לשפוט וקלודות.

עבודתו של הפלך שונה. הוא אינו פוסק הלכות אלא אוקף את קיומנו. הוא לוחם את מקהמת העם ועוסק בפסוקי צרכיו.

פעילותו של הפלך נרשמת בערכות רגשית. פרי שינוכל למלא את צרכי בני העם פראוי, עליז להודות עם מצוקותיהם, להתמסר לעונגיהם; הוא מערב בתיבתם פמו העלב שפועל תמידית למען יתר האוקים.

🕒 🕒 🕒

מלשה רבנו נהרג את ישראל בשני האפנים. מלשה רבנו הוא מלך – זיחה פישרון מלך" – מלשה רבנו פעל ונתמסר למען ישראל לספק את צרכיהם. עם זאת הוא גם נשיא. הוא זה שהורה להם פיצור קנהג, הוא זה שקל התורה נמסרה על-ידו.

גם הפלך משיח הוא מלך ונשיא פאחד. אצל משיח תורה שלמות בפולקית וכן לקד תורה את כל עם-ישראל, פמתנה בפנינו ממש.

(מעובד על-פי לקוטי שיחותי חלק יט, עמ' 165-170)

זהו אדמו"ר הרה"צ מלך המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד
לחקופה ז'

כ"ט מנחם-אב: יום בו עוב כיק אדמו"ר חוקק נ"ע את עיר לארי (בעת מלחמת רוסיא-צרפת), בשנת תקע"ב.

לעילוי נשמת

הנערה חנה ע"ה בת הרה"ח ר' מרדכי אליהו שיי

נקספה בדמי יומי כ"ה מנחם-אב ה'תשל"ז

ומ"כ בהר הזיתים אשר בירושל"י

ת"ל ע"ב ח"י

כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

ליהנות: ספון לוי יצחק, ת"ג 26 – כפר הבר"כ ב"י 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

רפי מנחם שפטי – פארדיק ת"ת: 45 שקל בחייל 535

הם שבו לקהילות יהודים, כל אחד בפני עצמו. ורקון פוסק תרומב"ם: "אם תורה וישיבה משוכה מושבי" – אמנם תשובתם איננה מבטלת את הענין, אך היא כן מבטלת את המציאות, ותרומב"ם גם הענין בשל.

(מנכ"ל ע"פ ליקוטי שיחות, ח"כ ט' ע"פ, 106-111)

שופטים

בפשיטתנו אנו מצויים "שום פשים עלה מקלך", ותרומב"ם מבנה את הפלך "לב כל קהל ישראל". מהו יחודה של הלכה? – תהיות של כל האברים בגוף תלויה בלב, הלב פועם ללא תפוגה ומורים את הדם לכל הגוף.

הפלך מבנה "לב" של העם פון שתייות של פני עצמו תלויה פו. הוא פועל ללא תפסקה, כל העת טורח בספוק צרכי העם.

הפלך הוא תקנה ובעל-צננה. הוא שולט על העם וכול לדרש מפני עצמו פוצנו, והם מחפכים להענות לדרשותיו ולקלא את הוראותיו.

מהעם, ומקבל מננה, אין לו האפשרות הפשוטה של קבלת צרכי פחותות עצמו, מקבל להתקין לאתרים.

אדם פשוט שארף דבר-מה, מה הוא עושה? – עובד לפונקטיו, ובכספו שהשתפר על-ידי פעולותיו ומשקו מספיק לעצמו את צרכיו. אצל הפלך המשב שונה – הוא נוקח לפעולות פני עצמו.

פה גם הלב. אמנם זהו האבר שפועל למען האברים האחרים, אבר בעל עצמה ותקף שכל האברים תלויים פו, אולם הלב עצמו הוא אבר חליש. הלב אינו מציאות בפני עצמו, אלא פלפול המתפורר לאברים האחרים.

☞ ☞ ☞

המות שונה מן הלב. המות אינו מצוי בתנועה מתמדת, הוא אינו תלוי באברים אחרים, אלא נפרד מהם.

הפונקציות, הגדול בתכמה ומורה הוורחא של תורה, מבנה "ראש ישראל".

עבודתו של הנשיא דומה לראש – למות. עליו לפסק הקלות, וכן עליו להתמקן מן העם. פשארם מערב רגשית פענוך פלשהו הוא אינו מסוגל לתת את המשב באופן מבנה, הוא עלול להטות את הדין ולשנות בקביעות. לכן על

ראה

פרשת ראה נקראת בשבט שלפני חודש אלו. ענינו של חודש אלו, חודש תחמים והפלות, הוא עבודת התשובה. פפרשתנו אנו מוצאים חודש פענוך התשובה, תפורה עד כמה גדולה פעלת ההשפעה של תשובה.

ידוע הדין, שתשובה מועילה לכהנין של מעלה, ולא לכהנין של פשה. אם נפסק לאדם ענין, על-ידי ביהדין, הוא חייב להעניש אף אם פינתם תור בתשובה. פי עבודת התשובה היא עבודה שבלב, ואלו הדנינים – אין להם אלא מה שיענינהם הוות.

יוצאת מן הכלל היא העיר הנדחת, האמורה פפרשתנו. פאשר כל אנשי העיר אורפם חואים ועובדים עבודה קרה, הדין ביהדין של משה מצוה "הנה תפה את יושבי העיר ההיא לפי חרב".

המב"ם פוסקי: "אם תורה ועשו תשובה – מושב".

מצאנו פאן חודש גדול. זהו הפקדה והודו פו ביהדין אינו מקים את פסקותו שנתנה לאור התראה ומשפט, ונראה פאלו התשובה של אנשי העיר הנדחת מועילה לא רכ לפני ביהדין של מעלה, פנגיל בתשובה. אלא את לפני ביהדין של משה.

התורה בענין זה שהוא אינו ענין ליהודים אלא ענין לצפונה: "הנה תפה את יושבי העיר". אין פאן מציאות של אנשים בודדים, אלא מציאות מיוחדת, של עיר נדחת.

ואכן, פאשר אדם תורח חושא ועובד עבודה קרה ענינו סקילה, ואילו ענינם של אנשי עיר הנדחת אינו סקילה, אלא ענין קל יותר, סוף (הדינה פחרכ). יכלנו להמח, הדין כל אחד מהם עבד עבודה קרה פאפן פורשי ותיב סקילה, ומדוע מקדים בענינו? הדין הכלל הוא שאם אדם חטא בכמה חטאים ותיב פמה ענינים הוא נעניש בתמור מהנינים? אלא עיר נדחת אינה אסר של חרדים, אלא דורי מציאות חדשה. לא החרדים נענישים אלא העיר פלה, פמציאות אחת.

פאשר אנשי עיר נדחת חוזרים בתשובה, תשובתם לא מועילה לפני ביהדין, אולם תשובתם מבטלת לתלוטין את מציאות העיר הנדחת. פשתורה בתשובה, שוב אין עיר מציאות של עיר נדחת, אין פי להתעניש, פי